

Bed de Bestemmelser, som foreslaas truffet med Hensyn til Indskrænkning af Erhverv ved Husfrus og Børns Hjælp, forekommer det mig ogsaa, at Kommissionen har været noget for nærgaaende over for dette Erhverv, naar den vil give sig ud for at komme den mindre Næring, den mindre Bedrift, til Hjælp. Det staar for mig, som om Hovedsagen for Kommissionen har været at staffe sig alle mulige Konkurrenter fra Halsen paa Haandværks- og Næringsomraadet uden Hensyn til, om de ere smaa eller store; men det var dog ikke det, der skulde være Formaalet. Kommissionens Mindretal har heldigvis haft en saadan Opfattelse, og man skylder det Tak for, at det i det mindste har set saa sundt paa Forholdene, at det i Betænkningen fremhæver, at det dog endnu ikke bør forbydes en arbejdsløs Arbejder at ernære sig ved sin Husfrus og sine Børns Hjælp, selv om hans Søn skulde være over 18 Aar. Det vil sikkert indrømmes, som jeg udtalte for, at Skippersnæringen er en af de Næringer, hvis Udøvere maa kæmpe under mangehaandede Forhold, og at Kommissionen er gaaet til at indskrænke deres Udsalgsvet paa den Maade, som Iket er, forekommer mig dog for haardt over for et Fag, som har lidt saa meget under Storkapitalen, og derfor kan jeg for mit Vedkommende ikke være med til de Bestemmelser, som Kommissionen her foreslaar. — Man har ogsaa forhøjet Betalingen for Næringsadkomst, og man paa- staar, at det skulde være et Bevis for Selvstændighed, at de vedkommende være i Besiddelse af de saa Kroner, i det Øjeblik de skulde løse Næringsadkomsten. Det forekommer mig dog at være at drive det for vidt. Man skulde erkende aabent, at det var Konkurrenten, man vilde af med, og det var ikke den Slags Ting, der stod i Vejen. At man gør Fabrikationen og Handel med Uvlsredskaber til bunden Næring for Fremtiden, undrer det mig i høj Grad, at Landbrugerne ikke her have haft yderligere at indvende imod end Tilfældet er. Det er jo en Kompensation, som Landbrugerne tit have talt om i denne Sal, at de vilde fordre som deres Ret, og at det sin var et daarligt Vederlag for det store Bidrag, de for deres Vedkommende yde til Industrien. Det kan være, at det ikke kommer til at spille en saaa overordentlig stor Rolle. I hvert Fald trøster Kommissionen med, at de i hvert Fald ikke komme til at betale urimelige Priser for disse Redskaber, selv om dette Lovforslag bliver ført igennem. Handelen med formalede Kornvarer, som tidligere har været fri Næring, vil ogsaa for Fremtiden, hvis dette Lovforslag gaar igennem, blive bunden Næring. Og at det ikke

skulde bidrage til at fordyre disse Varer for den mindre bemidlede Befolkning paa Land og i By, som skal købe disse Varer ind i Smaapartier, kan jeg ikke tro. Det vil derfor ikke være i Konsumenternes Interesse, men kun for at holde Konkurrenterne ude, og det vil heller ikke tjene til at hæve Belstanden, hverken blandt den mindre næringsdrivende Stand eller blandt Arbejderne. Der rammer altsaa Kommissionen heller ikke det, som den havde tænkt at ville ramme.

Hvad nu angaar det, som er et af Hovedpunkterne i Kommissionens Forslag, nemlig de tvungne Jagprøver, har der jo været talt baade for og imod dem her under Behandlingen. Jeg for mit Vedkommende kan ikke være med til at erkende, at de tvungne Jagprøver, som Kommissionen foreslaar at indføre, skulde være til noget som helst Gavn for Haandværket, særlig paa den Maade, man foreslaar dem, og særlig med den Ret, man giver den højtærede Indenrigsminister til paa alle Omraader at dispensere fra dem. Han fremhæver udtrykkelig i sin Motivering, at disse Jagprøver skulde hæve Dygtigheden, men jeg har fremført Beviser paa, at man selv erkender, at den Karakter, man giver Prøverne, ikke er i Stand til at give noget egentligt Bevis paa Dygtighed paa Fagets Omraade. Man siger i Kommissionens Betænkning, at et Blik paa de Jag, som ere nævnte i Lovforslagets § 22, og som jo udgør en hel Række, og som er af de Jag, inden for hvilke der allerede nu gøres en Mængde frivillige Svendepróver, og som vi knof er dem, der ere nævnte i den tidligere Næringslov, som de, i hvilke der kan aflægges Svendepróver, og med Hensyn til hvilke der allerede nu findes Bestemmelser og et Fundament paa frivillige Svendepróvers Udøvelse — altsaa man siger i Kommissionens Betænkning, at et Blik paa disse Jag vil vise, at der er mange af dem, som ikke i en nær Fremtid ville ophøre at blive udførte paa haandværksmæssig Maade, medens der er andre, der ville blive udførte enten paa begge Maader eller ved Fabrikdrift alene, og derfor er det, man finder det hensigtsmæssigt, at ikke alene Haandværkere, men ogsaa de, der skulle udøve Fabrikvirksomhed, for Fremtiden skulle aflægge en Prøve og have de Kvalifikationer til at gaa ind i Næringen, som Ministeren maatte finde, at der skulde være til Stede, for at udøve den. Det forekommer mig, at naar vi kaste et Blik paa de Jag, som ere nævnte her i § 22, og se paa, hvilke af dem der ere tilbage, som egentlig bethyde Jag for vore Haandværkere, er det meget vanskeligt at finde noget, om hvilket man er i Stand